

ministerens Forsæde, hvor de højeste Kommandomyndigheder indenfor Hær og Flaade og Direktørerne i Krigs- og Marineministeriet træder sammen til Forhandling, naturligvis i særlig Grad om militære Spørgsmaal. Det forekommer mig meget naturligt at træffe en saadan Ordning, en Gang om Aaret kan der antagelig være Anledning til at udveksle Tanker om forskellige Spørgsmaal. Naturligvis kan dette ogsaa ske uden denne kongelige Anordning, men da det drejer sig om at etablere det bedst mulige Samarbejde, kan der jo ikke være nogen Ulykke i, at man bestemmer i Anordningen, at et saadant Møde aarlig skal finde Sted under Forsvarsministerens Forsæde.

Det ærede Medlem spurgte saa, hvad man forstod ved de folkeretlige og militærpolitiske Spørgsmaal, der er Tale om at drøfte. Ved Siden af de rent militære Spørgsmaal er der andre Spørgsmaal, som strejfer det folkeretlige og kommer ind under det militærpolitiske, som man kan have baade Gavn og Interesse af at drøfte ved en saadan Lejlighed. Jeg skal nævne et Spørgsmaal, man bl. a. har tænkt paa. Det ærede Medlem ved, at der er en mægtig Udvikling i Flyvervæsenet hele Verden over; her kan der være Tale om at drøfte, hvorledes man, hvis der udbryder Krig i Europa, og vi ligger her som neutral Magt, skal forholde sig med Hensyn til Flyvere, som kommer ind over vort Territorium, og hvorledes man paa dette Omraade kan faa det bedst mulige Samarbejde mellem Hær og Flaade. Jeg tror, at der har gjort sig nogen Forskel gældende med Hensyn til de Direktiver, der indenfor Hær og Flaade under den sidste Krig har været givet for, hvorledes man skulde forholde sig, og det er af største Betydning, at man følger en ensartet Fremgangsmaade. Man har altsaa i særlig Grad tænkt paa hele dette Spørgsmaal vedrørende Flyvervæsenet. Men der kan ogsaa blive Spørgsmaal om, hvorledes man skal forholde sig med Hensyn til Internering. Hvad angaar de militærpolitiske Spørgsmaal vil jeg nævne et, som det ærede Medlem i særlig Grad interesserer sig for og arbejder for, og jeg vil haabe, at det Arbejde, han dér er kommet ind i, maa lykkes. Jeg tænker her paa Arbejdet i Folkeforbundet angaaende Rustningsspørgsmaalet. Der kommer jo tidt Resolutioner, og der bliver ført mange Forhandlinger netop om Rustningsspørgsmaalet, og det forekommer mig, at det kan have den største Interesse at drøfte disse Spørgsmaal i et saadant Møde.

Det ærede Medlem var ogsaa inde paa Spørgsmaalet om de Beslutninger, som even-

tuelt kan tages i disse Møder. Jeg vil hertil sige, at disse Beslutninger faar ingen Betydning og kommer ikke videre, men bliver i Protokollen, hvis Forsvarsministeren ikke vil gaa videre med dem til den samlede Regering; de er kun Resultatet af de Forhandlinger, som er ført paa et saadant Møde.

Hermed har jeg forklaret denne kongelige Anordning, mere skal der ikke lægges ind i den. Naar man tager i Betragtning, at det ærede Medlem, da han var Forsvarsminister, har holdt utallige af den Slags Møder, hvor han har været sammen netop med disse Kommandomyndigheder, ganske vist under ret farefulde Forhold — jeg bebrejder ham ikke, at han holdt den Slags Møder, jeg finder det ganske naturligt —, kan det vel ikke være for meget, at man een Gang om Aaret træder sammen under Ministerens Forsæde for at drøfte de militære Spørgsmaal; ogsaa Spørgsmaal, der strejfer det folkeretlige og det militærpolitiske. At dette Møde eventuelt kan suppleres ved, at Stats-, Udenrigs- og Finansministeren deltager, er, synes jeg det ærede Medlem skulde forstaa, meget naturligt. Det skal naturligvis kun ske under mere farefulde Forhold, og jeg betragter det som en meget betydelig Gevinst, fordi de militære Autoriteter ved en saadan Lejlighed kan blive orienteret om hele vor udenrigspolitiske Stilling i det paagældende Øjeblik. Jeg ved da ogsaa, at det ærede Medlem selv i sin Tid holdt Møder ikke alene med de militære Autoriteter, men ogsaa Møder, hvor Udenrigsministeren og dennes Departementschef var til Stede. Det vil ogsaa for Fremtiden være fornøftigt. Men hvorfor er da det ærede Medlem saa meget imod, at man her indsætter en Bestemmelse, hvorefter der ogsaa i Fremtiden kan være Tale om at holde saadanne Møder, hvor ogsaa Statsministeren og Udenrigsministeren kan komme til Stede? Det ærede Medlem kunde udmærket godt have undladt at bruge Udtrykket „Krigsraad“. Jeg ved naturligvis meget vel, hvad det Ord skal benyttes til, men hvis det ærede Medlem absolut vilde bruge en speciel Benævnelse, skulde han snarere kalde det et Fredsraad. Thi først og fremmest er det, som jeg har udtrykt, Meningen at undgaa Gnidning mellem de to Værn og have det bedst mulige Samarbejde mellem Hærens og Flaadens Autoriteter.

Det ærede Medlem spurgte mig saa, om jeg overfor dette høje Ting eller paa anden Maade vilde give en Meddelelse om, hvorvidt man var kommet med Hensyn til de Reduktioner, der skal finde Sted efter